

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Dziecka
Marek Michalak

Warszawa, 7 maja 2013 roku

ZSR/500/11/2013/MS

**Pan
Sławomir Piechota
Przewodniczący Sejmowej
Komisji Polityki Społecznej
i Rodziny**

powołując się na art. 10a i art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 6 stycznia 2000 roku o Rzeczniku Praw Dziecka (Dz. U. Nr 6, poz. 69 z późn. zm.) zwracam się do Pana Przewodniczącego z uprzejmą prośbą o rozszerzenie zakresu trwających prac nad zmianami w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. Nr 149, poz. 887 z późn. zm.) o kwestie dopuszczalności organizowania i prowadzenia placówek opiekuńczo – wychowawczych, o których mowa w art. 101 ww. ustawy przez powiaty oraz przez podmioty sektora pozarządowego na zlecenie samorządów placówek opiekuńczo – wychowawczych poza ich terenem.

Wobec braku odpowiednich uregulowań w ww. ustawie do Sejmu RP wpłynął projekt (nr 1274) podejmujący ważną inicjatywę, której celem jest uzupełnienie obowiązujących przepisów o podstawę prawną umożliwiającą organizowanie na terenie innego powiatu rodzinnych domów dziecka oraz placówek opiekuńczo – wychowawczych typu rodzinnego oraz zlecenie organizacjom pozarządowym realizacji tych zadań na terenie powiatu innego niż powiat zlecający.

Niemniej jednak, z sygnałów otrzymywanych przez Rzecznika Praw Dziecka od praktyków realizujących zapisy ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, wynika, iż istnieje potrzeba rozszerzenia zaproponowanego uregulowania na wszystkie typy placówek opiekuńczo – wychowawczych.

Sygnalizując swoje wątpliwości w tej materii podnoszą, iż prowadząc politykę szerokiej współpracy z organizacjami sektora pozarządowego w realizacji zadań publicznych

istniała i nadal występuje potrzeba zlecenia prowadzenia placówek opiekuńczo – wychowawczych nie tylko typu rodzinnego. Konieczność korzystania przez samorzady z ofert fundacji, stowarzyszeń oraz organizacji kościelnych w tym zakresie, wynika przede wszystkim z braku odpowiedniej, samodzielnej bazy lokalowej oraz braku środków do jej utworzenia.

Należy zaznaczyć, iż wprawdzie nowelizowana ustawa za cel stawia promowanie rodzinnych form sprawowania pieczy, jednak przy obecnym stanie struktur systemu sprawowania pieczy nad dzieckiem pozbawionym czasowo lub trwale właściwej opieki rodzicielskiej, utrzymywanie placówek opiekuńczo- wychowawczych jest konieczne.

W mojej ocenie, główną przesłanką przemawiającą za przyjęciem postulowanej przez praktyków zmiany jest zapobieżenie wystąpienia ewentualnych szkód u dzieci pozostających w chwili obecnej w placówkach, które poza powiatem zostały zorganizowane przed wejściem w życie ww. ustawy.

Jestem przekonany, iż troska o małych, którzy mogą zostać narażeni na wynikające z konieczności likwidacji takich placówek przykre doświadczenia towarzyszące kolejnej zmianie miejsca pobytu i prawdopodobnym oddaleniem od miejsca zamieszkania ich rodziców nakazuje pilną zmianę przepisów we wskazanym zakresie.

Z wyrazami szacunku
Marek Szwed